

hensyn, at der i samme Selskab kun maa benyttes én Fordelingsmaade, saaledes at alle Aktierne skulle lyde enten paa en vis Sum eller paa en Brøkdæl, samt at alle Aktier i samme Selskab, bl. a. af Hensyn til Stemmegivningen paa Generalforsamlingerne, skulle være af lige Størrelse og udelelige. Dette sidste udelukker imidlertid ikke, at et Aktiebrev kan lyde paa flere Numre (jfr. Udkastets § 21, 1ste Stykke).

Med Hensyn til det i Udkastet for den enkelte Akties Størrelse fastsatte Minimum af 100 Kr. skal der til det i de almindelige Bemærkninger derom anførte her føjes følgende: Vanskeligheden ligger i at forsonde de to modstaaende Hensyn: paa den ene Side at beskytte den lille Kapitalist mod letsindig Pengeanbringelse og paa den anden Side ikke at modvirke Dannelsen af Selskaber, der hvile paa et økonomisk solidt Grundlag, men hvis Formaal kun kunne ventes realiserede gennem en Massedeltagelse af interesserede. I førstnævnte Henseende behøver det næppe nogen indgaaende Paavisning, at Smaakapitalisterne, hvis hele økonomiske Forhold naturlig henviser dem til en solid Pengeanbringelse mod almindelig Markedsrente, paa Grund af deres gennemgaaende Ukendskab til det mere storstilede Forretningsliv og dets Former ville være et forholdsvist let Bytte for en markskrigersk Reklame til Fordel for Deltagelsen i et Aktieselskab. Dertil kommer, at en samvittighedsløs eller letsindig Bestyrelse og Direktion hyppigst ville faa et let vundet Spil overfor en Generalforsamling af Smaaktionærer. Fra denne Side set vil en relativ høj Minimalstørrelse for de enkelte Aktier anbefale sig som det virksomste Middel til at sikre paa en Gang Forretningsskyndighed og blivende Interessé for Selskabets Forhold hos Deltagerne. Paa den anden Side er det lige saa klart, at man derved, foruden at udsætte sig for at skabe den Forestilling, at Deltagelse i de for den almindelige Opfattelse saa udbytte-

rige Aktieselskaber er et Privilegium, som er forbeholdt de mere bemidlede, tillige vil komme til at hindre Dannelsen af en Mængde Selskaber, der paa Grund af de Forhold, hvorunder de skulle virke, f. Eks. i vore mindre Provinsbyer, ikke kunne gøre Regning paa Tilslutning i noget betydeligere Omfang fra den store Kapitals Side. Hvad det i de heromhandlede Henseender væsentlig kommer an paa, er dog ikke saa meget Aktiens paalydende (nominelle) Sum som den paa samme forlangte kontante Indbetaling. Man har derfor efter en nøje Afvejelse af de modstaaende Hensyn ment at burde sætte 100 Kr. som det reelle Minimum for den enkelte Akties Størrelse. Til Fordel for Valget af netop denne Størrelse og ikke, som det ogsaa har været under Overvejelse: 200 Kr., kan tillige det mere subsidiære Hensyn anføres, at man derved muliggør Aktier paa én (reel) Størrelse af 10 £ = ca. 180 Kr., hvilket kan have Betydning, hvor man ønsker at interessere engelsk Kapital i Foretagendet.

Ved Siden deraf har man imidlertid — i Lighed med det norske Udkast — ment at burde aabne Adgang gennem Meddelelse af kongelig Bevilling for Dannelsen af Aktieselskaber med mindre Andele, naar Formaalet er et almennyttigt og Selskabet derfor i Reglen ikke kan vente Tilslutning fra det i egentlig Forstand pengeanbringende Publikum. Den offentlige Under søgelse, der vil gaa forud for Meddelelsen af en saadan Bevilling, yder uden Tvivl fornøden Betyggelse mod Misbrug.

§ 3.

Efter den paagældende Ret antages det vistnok baade i Teori og Praksis, at et Aktieselskab kan dannes af saa faa som 2 Personer, idet Lovgivningens Forudsætninger om et »Selskab« anses fyldestgjorte derved. De fleste nyere Aktielove, saaledes bl. a. den svenske Lovs § 9 og den tyske H. G. B. § 182, saavel som det norske Udkasts § 4 foreskrive imidlertid, at der til et